

פלייבוי בתל אביב

ירחון העירום היוקרתי ביקש לי צלם את יפהפיות ישראל העירונית, מות, אך הן ענו כמו עט פה אחד — "יו" פו! אכל מה יגידו ה"שכנים?"

78

מכירה כללית

הכפייה הדתית חונגת. אגרת ישי ראל, שמעשייה שחיתות שלה מכים גלים הביאה להחלטה לסגור את "אז על" בשבתות — החלטה העלולה להרסה.

8

נאור מוכר

גילויים מרעישים על פרשה חדשה של מי שהיה מזכיריה הממשלה, אריה נאור: הוא ר"צ צה למכור גם את נאור מי כגון לקנאים נוצריים.

9

השטן והנפש

מישפטו ומותו של הד"ר ישראל קסטנר הפעירו את המדינה לפני 25 שנה. בימאי הטלוויזיה מספר על הפרט שהוא עשה על הפרשה, שתבה הדים בכל הארץ.

75

האם

הם

הצל'חו?

כתבה ראשונה ב"סידרה העוקבת אחר דרכם לצמרת החבר'ה הישראלית של יהודים יוצאי אר"צות" ערב, על טראור מות הילדות שלהם, מאבקהם והצלחתם. תיהם. (מימין): ה"דוגמנית חמי בן עמי).

66

גורלנו

הוא אחד!

הפרופסור הישאר שראכי מאנשי הרוח של אש"ף, פונה אל אנשי השלום ואומר: "הפ"לסטינים פותחים זרר עותיהם לישראלים ה"נאכקים לשלום!"

40

הם יור'ים

גם

בילדים

דו"ח על הנפגעים בשטחים הכבושים בשב"ר עיים האחרונים: 15 הרונים, 238 פצועים, מתוכם עשרות ילדים, 7 נעדרים וגופות מכותרות.

7

גובארט

על

הסכה

הפסיכולוג הקליני פרופ' האנס קרייטמר, מנתח את אישיותו של נשיא מצריות וקובע: "אפשר לסמוך על הנשיא החדש של מצריות!"

36

מדורים קבועים:

מה הם אומרים — ישראל גו	4
דוביג, אבי פרוח, תמרה יובל, צפי	8
הלפרין, גידי קראו ואורי זנברג	10
שידור	13
מרויך שידורים	14
ממסיכה למסיכה — חגיגת הפינוי	16
איש ממאדים	20
רחל המרחקת	29
חשבון עובר ושכ	31
לידה ליד	33
נמר של נייר — נדן גורדיטר	35
משה בן שאול וברוך שפינוה	39
זה היה העולם הזה שהיה ספורט	45
	49

במדינה	4
תשקף	8
אתה והשקף	10
פרום — דוב ירמה	13
מכתבים	14
תשקף	16
הורסקופ — מזל שור	20
עולם קטן — קובה, אל סלבדור	29
ודיד לוי	31
אנשים בעולם	33
אנשים	35
כזונים	39
הנדון — מדי צה"ל	45
יומן אישי	49
קולנוע — אינגמר ברגמן	

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תדי אביב, רחוב נורדון 3, מל. 03-222262/3/4. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בית: יוסי שזן • רכזי מערכת: שרית ישי ושמה פרנקל • עורכי כתוב: תמו מטוביץ וגורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפירי וענת פרנסמי • ראש המינהל: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המד"ר: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב כדאינגדור • הפצה, גר" בע"מ • גזופות צינקוגרפיה, "כספי" בע"מ.

קיא קי

תת או לחשוש מפני האיום שריחה עליהם, שבכל רגע עלול להגיע שוטר שיוציא אותם מהאזור. אהוביה מצא לי גם בית פנוי בעיר, וכך יכולתי ליהנות מארוחות חמות ומיק"לחת של מים חמים. כעבור יומיים, כשרקטור פגע בצינור המים של "בית", הוא דאג למצוא לי בית אחר. הוא היה מעורה בכל מה שקרה בחבל, הפך מורה-הדרך לכל יעד שבו החל פינוי. החיילים והשוטרים, שהסתובבו בעיר, וששוחחו עם התושבים, פנו גם אלי בשאלות? מדוע אני לא מוכנה להתפ"נות? אילו בעיות-פיזיות עדיין לא סוכמו איתי? מתי הגעתי לימית? האם יש לי דירה אחרת בארץ? התקשיתי לענות, ונהגתי להפנות אותם לאהוביה. היו אלה בעיותי, והוא ידע לדבר עליהן בשטף ובאכססוה. הוא היה משכנע מאוד.

אלוף-מישנה עדי, למשל, הודיע בתום שיחה כזו, שהוא יסרב לפנות אותנו, למרות שהבית שלנו נמצא בתחום שהוא אחראי לו. שני קצינים שהיו איתו לא הצליחו לגבש עמדה. אחד מהם אמר: "עוד לא החלטתי!" שני אמר: "אני חושב שאסרב למלא את הפקודה לפנות אתכם."

באיזור תל-מייוסף צילמתי את הפולשים החדשים, שחזרו לאיזור. אחד מהם הר"גיש שצילמתי, ומיהר לחסום את דרכי. אהוביה קפץ בין שנינו, הסביר לבורר הנוגש שזה בסדר-הכל לאלבום הפרטי שלנו, כי חשוב לתעד כל אירוע בימי הפינוי.

לא גישאתי לאהוביה, כפי שפורסם. אהוביה רק הציג אותי כאשתו, ואני לא הכחשתי.

ההסדר הזה לא פעל לכל אורך הדרך. היו תושבים בימית, שידעו את האמת. היו גם אנשי-צבא, שזיהו אותי. רבים העלימו עין.

רוב העיתונאים יכלו להישאר עד הסוף. היו אנשי-טלוויזיה שהחליטו, על דעת העורך, לעזוב את ימית ולא להשתתף במישחק הזה.

ביום החמישי פונו אחרוני תושבי ימית, ואני נאלצתי לחזור ולהיות עיתונאית. תחת עינו הפקוהה של נציג דובר-צה"ל.

ביום השישי בצהריים הודיעו לעיתונאים שעליהם לצאת מהעיר, לפני הפ"ר צוץ. נסעתי בשיירה בדרך החוצה. לפני המחסום נעצרתי, הסתובבתי, וחזרתי לימית. התמקמתי על מגדלה-המים. מאוחר יותר הגיע לשם גם יהודה חמל, צלם רשת-הטלוויזיה האמריקאית טי"אן. הוא היה היחידי שקיבל אישור לצלם את הפיצוץ. עבור כל תחנות הטלוויזיה.

בישראל לא הראו את סוף ימית. שאר העיתונאים חזרו למחרת כדי לראות ול"צלם את ההריסות.

עד כאן דבריה של גילה רזין. התצלום של פיצוץ האנדרטה של ימית, מעשה ידיה, פורסם בגילון האחרון.

לוי אביב